

Toespraak van Senator Wouter BEKE ter gelegenheid van de 20ste verjaardag van de wet op de dierenbescherming en het dierenwelzijn in de Senaat op 1 december 2006.

Monseigneur, Dames en heren, geachte collega's,

Allereerst wil ik de 'Koninklijke Maatschappij voor Dierenbescherming' en de 'Maatschappij tegen de wreedheid jegens de Dieren' proficiat wensen met de organisatie van deze plechtige ceremonie ter gelegenheid van de 20ste verjaardag van de wet op de dierenbescherming en het dierenwelzijn.

Sinds 1882 reeds zet de Koninklijke Maatschappij voor Dierenbescherming zich in voor de opvang van verloren, achtergelaten, niet meer gewenste, loslopende en gevaarlijke dieren. De 'Maatschappij tegen de wreedheid jegens de Dieren' vervult al sinds 1887 een belangrijke rol in het toezicht op het dierenwelzijn en de opvang en bescherming van dieren.

Persoonlijk was ik lichtjes verbaasd over de vroege ontstaansdatum van deze twee organisaties, de jaren '80 van de 19^e eeuw staan bij mij namelijk niet symbool voor een tijd van groot eerbied voor dierenwelzijn.

Ik wist dat dit de periode was waarin de grote sociale bewegingen zijn opgericht, tegen de achtergrond van de Industriële Revolutie en onder druk van een maatschappelijke democratisering.

Ik wist ook dat dit de periode is geweest van het ontluiken van de Vlaamse emancipatie. In 1887 bijvoorbeeld werden de eerste munstukken in de twee landstalen gedrukt.

Maar ik wist niet dat het niet alleen de eerste stappen waren in de emancipatie van de werkende mensen en de opbouw van meer welzijn voor de mensen, het begin van de Vlaamse ontvoogding maar ook de eerste stappen in de emancipatie van de dieren en het dierenwelzijn.

Wat ik natuurlijk wel wist, is dat dit ook de periode was van het prachtige muziekstuk 'Le Carnaval de Animaux – Grande Fantaisie Zoologique' van de Franse componist Camille Saint-Saëns uit 1886. Maar ik weet niet of er een causaal verband bestand tussen dit stuk en de oprichting van deze organisaties.

Vandaag herdenken we een wet die een fundamentele impact heeft gehad op het dierenwelzijn in België: de wet van 14 augustus 1986 op de dierenbescherming. Deze wet is de opvolger van een vroegere wet uit 1975 die vele gebreken vertoonde, maar wel een eerste stap was in de richting van meer omvattende wetgeving inzake dierenwelzijn.

Deze eerste wet van 2 Juli 1975 kwam tot stand onder de leiding van de Kortrijkse CVP-minister van Landbouw en Middenstand, Albert Lavens. Hij zou in de jaren zeventig minister blijven in maar liefst zeven regeringen en werd hier een stabiele factor in een zeer onstabiel politiek landschap.

Onmiddellijk na de goedkeuring van de wet van '75 groeide de druk op de regering om een meer uitgebreide wetgeving inzake dierenwelzijn op te stellen. Minister Lavens stelde een werkgroep aan wiens eindverslag aan de basis heeft gelegen aan de wet van 1986.

In 1986 maakte Staatsecretaris voor Europese Zaken en Landbouw De Keersmaecker, samen met de toenmalige minister van Justitie Jean Gol, de wet

voor de bescherming en het welzijn van de dieren en installeerde daarna de Raad voor Dierenwelzijn.

Nadat Paul de Keersmaeker zich met deze wet heeft ingespannen voor het dierenwelzijn voelde hij zich blijkbaar geroepen om het menselijk welzijn te bevorderen en hoe kan dit beter dan met bier. Hij nam dan ook de leiding van de Leuvense biergroep Interbrew die later Inbev zou worden en is uitgegroeid tot de tweede grootste leverancier van alcoholische dorstlessers?

Minister André Bourgeois bereide op het einde van de jaren negentig heel wat wetsvoorstellen voor die zijn opvolgers later mee tot een goed einde zouden brengen. Maar vooral komt hem de verdienste toe om via talrijke besluiten, eerder dan via wetten die onderworpen zijn aan logge besluitvormingsprocedures, het dierenwelzijn te regelen.

De CVP'er Karel Pinxten nam nadien de fakkel over als minister van Landbouw onder de regering van Jean-Luc Dehaene. In zijn inaugurele rede verdedigde hij zijn standpunt dat alternatieve methodes de meest courante methoden zou moeten worden, en dierenexperimenten de uitzondering.

De maatschappelijke bekommernis rond dierenrechten is de voorbije jaren alleen maar toegenomen. In een aantal debatten worden we geconfronteerd met het vraagstuk hoe dierenrechten zich verhouden tegenover mensenrechten. Het zou me te ver leiden hierop nu dieper in te gaan maar het is een thematiek die wel verdere aandacht verdient.

Monseigneur, Dames en heren, geachte collega's,

Ik wens u nogmaals van harte proficiat en veel inspiratie de komende jaren.

Een spreekwoord zegt: als de hond zou leren spreken, was de mens zijn laatste vriend kwijt. Het geeft mooi de relatie tussen mens en dier weer. Het is een bekommernis die ons de volgende jaren mee moet aansporen om dit thema ernstig te blijven nemen.

Wouter BEKE